

Mirjam Oldenhave

Mees Kees

Gaat verhuizen

Met illustraties van Rick de Haas

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Kijk ook op
www.kinderboeken.nl
www.ploegsma.nl
www.meeskees.nl

AVI 8 / M6/E6

Twaalfde, herziene druk 2020

ISBN 978 90 216 8069 9 / NUR 282

© Tekst: Mirjam Oldenhave 2011, 2020

© Illustraties: Rick de Haas 2011, 2020

Foto's Mirjam Oldenhave en Rick de Haas: Robert Elsing

Vormgeving: Studio Cursief, Irma Hornman

© Deze uitgave: Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam 2020

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Ploegsma drukt haar boeken op papier met het FSC-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Inhoud

Lootjes trekken	6	Boom	62
Bang	12	Speling	68
Piet	19	Weekend	74
Schoen	25	Jackie	81
Tijd	33	Verhuizen	86
Extra Ondersteuning	40	Inpakken	93
Vijf december	45	De Bolle Buik	101
Winstons rap	49	Gezelschap	107
De surprises	54	Kerstdiner	113

Tobias

Dit ben ik
en hier komen de anderen:

Mees Kees

Moet het nog leren,
maar is nu al uit-ste-kend!

Sep

Kun je mee lachen
en is mijn beste vriend.

Hasna

Mooiste meisje van de wereld.

Jackie

Grootste opschepper (ook van de wereld).

Fred

De 'baviaan'.
Niet aardig, wel sterk.

Aukje

Wordt minister-president.

Rashida

Hééél verlegen.

Winston

Rapper.

Sammy

Is een boekenwurm, hij kan lezen
en husselen tegelijk.

Manon

Beetje raar, beetje grappig.

Ben

Keepster.

Karim

Lijkt op James Bond (vindt hij zelf).

Tom

Slimste van de klas, ook slimmer dan mees Kees en onze juf.

Lisa

Lisa Langkous.

Bart

Gewoon aardig.

Anna

Haar naam kun je omdraaien.

Wahed

De op één na slimste van de klas.

Koen

Ook gewoon aardig.

Dreus

Hoofd van de school (met wrat!).

Lootjes trekken

‘Goeiemorgen allemaal. Jullie weten natuurlijk dat Sinterklaas binnenkort weer in het land is,’ zei mees Kees.

‘Als alles tenminste goed gaat,’ zei Tom. ‘Een stoomboot vaart ongeveer tweeëntwintig kilometer per uur. Vanaf Spanje is dat al gauw drie en een halve dag varen.’

Aukje stak haar vinger op. ‘Mees, we moeten lootjes trekken, dat deden we bij de juf ook.’

‘Goed idee!’ zei mees Kees. ‘Schrijf je naam maar op een stukje papier.’

Ik scheurde een blaadje uit mijn schrift en schreef heel netjes: *TOBIAS*.

‘Waar stoppen we de lootjes nu in?’ vroeg mees Kees. Omdat hij stagiair is, weet hij dat soort dingen nog niet.

‘Bij de juf gebruikten we de prullenbak,’ zei Manon.

Dat kon nu dus niet, want wij spelen altijd Prullenbak-Jenga. Dat gaat zo: als onze prullenbak vol is, gaan we gewoon verder met dingen weggooien. De bak raakt steeds voller, de berg erbovenop wordt hoger en hoger. Net zolang totdat iemand iets weggooit wat op de grond rolt. Die heeft dan Jenga. Dat betekent dat je hebt verloren en dan moet je de bak leegmaken. Sommige kinderen nemen zelfs hun troep mee naar huis, omdat ze bang zijn dat zij anders Jenga hebben.

‘We kunnen Winstons pet gebruiken om de lootjes in te doen,’ zei Anna.

Hallo zeg, natuurlijk kon dat niet! Winstons pet is geen kledingstuk, maar een lichaamsdeel. Je zegt toch ook niet: ‘Ik moet iets uitgummen, mag ik je tong even lenen?’

Winston draaide héél langzaam zijn hoofd naar Anna toe.

‘Grapje, grapje!’ zei Anna snel.

Toen pakte mees Kees de Spidermanmuts die zijn moeder voor hem gebreid heeft en haalde daarin alle lootjes op.

Jackie was als laatste klaar met schrijven, zij heeft namelijk een moeilijke naam. Je zegt Djekkie, maar je schrijft heel wat anders.

Daarna mocht Sammy de muts husselen. Normaal husselt hij altijd letters, dan zegt hij bijvoorbeeld: de huts musselen. Maar met lootjes kon hij het ook best goed. Hij schudde héél voorzichtig, net alsof er een ziek kuikentje in de muts lag. Toen liep hij langs alle tafeltjes, zodat iedereen een lootje kon trekken.

‘Ik heb Jackie,’ fluisterde Sep.

‘Ik Hasna.’ Daar was ik heel blij mee, want ik ben op haar. Ik stopte het lootje snel in mijn zak, heel diep.

Toen iedereen een lootje had, zaten er nog tien in de muts.

‘Hè?’ zeiden mees Kees en wij.

‘Gooi de rest nou maar gewoon weg, dan kunnen we eindelijk lekker gaan rekenen.’

Rara, wie zei dat? Je zou denken: Tom, want die vindt rekenen nog leuker dan Sinterklaas. Maar nee, het was Jackie.

Mees Kees moest lachen. ‘Wie van jullie heeft

Jackie getrokken?’ vroeg hij.

‘Je mag niet verklappen wie je hebt!’ riep Jackie nog.

Man, er staken wel zeven kinderen hun vinger op. Weet je hoe dat kon? Jackie had heel veel lootjes met haar eigen naam in de muts gestopt!

‘We hadden ongeveer vijftieng procent kans om Jackie te trekken,’ zei Tom.

‘Nou en?’ Jackie zat kwaad voor zich uit te kijken.

‘Opnieuw!’ zei mees Kees.

Ja, lekker dan! Had ik eindelijk het mooiste meisje van de wereld in mijn zak, moest ik haar weer inleveren!

Iedereen lette dit keer goed op Jackie, maar ze schreef nu echt maar één lootje. Sammy ging weer rond met de muts, ik maakte mijn briefje open en... Sep!

Je bent echt een geluksvogel als je eerst het meisje van je dromen trekt en daarna je beste vriend.

Ik zei natuurlijk niks tegen Sep, maar hij zei

óók niks tegen mij, dus toen wist ik genoeg: we hadden elkaar!

‘Opnieuw, Jackie heeft het wéér gedaan!’ riep Fred toen.

‘Niet waar!’ schreeuwde Jackie.

Rinkeldekinkel, alle ramen sprongen in één klap aan diggelen. Nee hoor, maar wel bijna, want Jackie is een lopende alarminstallatie, zo hard kan zij schreeuwen.

Er was niks aan de hand, er zat gewoon één Jackie in de muts en die had Fred getrokken.

Ja hoor, moesten we nóg een keer lootjes trekken. Dus daar gingen we weer: briefjes in de muts, husselen en trekken. Langzaam vouwde ik mijn briefje open en...

Ik verklap niks, maar ik ging wel vast bedenken wat er allemaal op ‘ees’ rijmde.

‘We doen een surprise, een gedicht en een cadeautje,’ zei mees Kees. ‘Het cadeautje mag vijf euro kosten.’

Zo zit het leven dus in elkaar: je trekt een lootje uit de Spidermanmuts van je meester, je bent tien seconden blij en daarna heb je meteen weer een probleem: hoe kom je aan vijf euro?

